

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. marca 2012 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obžalovanému **JUDr. M. M. a spol.**, pre pokračujúci trestný čin podvodu čiastočne spolupáchatelstvom podľa 9 ods. 2 Tr. zák. k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o odvolaniach obžalovaných JUDr. M. M., J. H. a I. D. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. novembra 2010, sp. zn. 1 T 3/05, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolania obžalovaných JUDr. M. M., J. H. a I. D. **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave boli obžalovaní JUDr. M. M..., J. H. a I. D. uznaní za vinných: obžalovaný JUDr. M. M... v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/ a 6/ zo spáchania pokračujúceho trestného činu podvodu § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v bodoch 1/, 2/, 4/ a 6/ spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. ako organizátor podľa § 10 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 3/ a 4/ v súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, v bodoch 1/, 2/, 3/ a 4/ v súbehu

s trestným činom poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, v bodoch 1/, 2/ a 4/ spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, v bodoch 5/ a 7/ zo spáchania pokračujúceho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v bode 7/ spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, v bode 5/ v súbehu trestným činom poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, v bode 8/ zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a v bode 9/ zo spáchania trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe ako je to uvedené v bodoch 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, a 9/ jeho výrokovej časti.

Obžalovaný J. H. a obžalovaný I. D. boli napadnutým rozsudkom uznaní za vinných zo spáchania trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v bode 7/ napadnutého rozsudku.

Krajský súd za to podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil obžalovanému JUDr. M. M. trest odňatia slobody vo výmere desať rokov a obžalovaným J. H. a I. D., každému z nich, trest odňatia slobody na päť rokov, pričom obžalovaného JUDr. M. M. zaradil pre výkon trestu podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 do II. nápravno výchovnej skupiny a obžalovaných J. H. a I. D. podľa toho istého zákonného ustanovenia do I. nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 súd poškodených Ing. R. S., Š. N., C. V., Ing. A. H. a R.K.F.R. s nárokmi na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Týmto rozsudkom bol odsúdený aj F. M. pre pokračujúci trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (v bodoch 2/, 4/ a 6/), trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a trestný čin poškodzovania cudzích práv podľa § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006

(v bodoch 2/ a 4/), za čo mu bol podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody na 5 rokov zo zaradením pre jeho výkon do II. nápravnovýchovnej skupiny.

S. K. bol uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho trestného činu podvodu spolupáchatelstvom formou pomoci podľa § 9 ods. 2, § 10 ods. 1 písm. c/ k § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v súbehu s trestným činom poškodzovania cudzích práv spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (v bodoch 1/ a 2 /) za čo mu bol uložený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na dva roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní štyri roky a A. M. (predtým P.) pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom formou pomoci podľa § 9 ods. 2, § 10 ods. 1 písm. c/ k § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 v súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a trestným činom poškodzovania cudzích práv spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 209 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, za čo jej bol uložený podľa § 250 ods. 3 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na dva roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní tri roky.

Obžalovaný M. Š. bolo spod obžaloby podľa § 226 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 oslobodený.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo vzťahu k F. M., S. K., A. M., rod. P. a M. Š. nadobudol právoplatnosť.

V zákonnej lehote určenej v ustanovení § 248 ods. 1 Tr. por. podali proti tomuto rozsudku odvolanie obžalovaní JUDr. M. M..., J. H. a I. D..

Obžalovaný JUDr. M. M... vo svojom vlastnoručne napísanom odvolaní uviedol, že Boh mu odpustil a súdy toto odpustenie nerešpektovali. Rozsudok krajského súdu je v rozpore s realitou a ubližuje viacerým ľuďom, ktorí pôsobili okolo neho, a preto navrhuje, aby najvyšší súd vrátil vec na došetrenie, pri ktorom bude potrebné skúmať“ božiu dimenziu

odpustenia“, alebo skúmať jeho duševný stav, „...pretože ak fanaticky niečomu verí, čo neexistuje tak je blázon, i keď on sám sa za takého nepovažuje“.

Obžalovaný J. H. v odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že v jeho neprospech svedčia len výpovede obžalovaného D., ktoré ale považuje za nevierohodné. Menovaný má k nemu nepriateľský vzťah už z obdobia predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody, kedy medzi nimi dochádzalo ku konfliktom. Obžalovaný JUDr. M..., žiaden zo svedkov, ako ani obrazové záznamy ho zo spáchania trestnej činnosti neusvedčujú. Poukázal tiež na skutočnosť, že jeho predchádzajúce odsúdenia boli zahladené, pričom charakter trestnej činnosti bol iný.

S poukazom na uvedené okolnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný I. D. v odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajkyne uviedol, že je toho názoru, že jeho vina preukázaná nebola a krajský súd porušil zásadu „in dubio pro reo“, pretože on sa žiadneho trestného skutku nedopustil, ale stal sa obeťou zneužitia, keď bol uvedený do omylu.

Obžalovaný I. D. svoje vlastnoručne napísané odvolanie odôvodnil textom v ktorom poukázal na osobu Z. M. - manželku obžalovaného JUDr. M., ktorá ako konateľka spoločnosti A. C. by mala niesť svoju zodpovednosť a mala by byť vo veci tiež vypočutá. Rovnako aj S. K. a M. Š., keď pôsobili ako kuriéri by mali o trestnej činnosti vedieť viac ako o tom vypovedali vo svojich výpovediach. Do konania mal byť pribratý znalec, ktorý by sa vyjadril k jeho tvrdeniu ako mohol prísť z Nitry do Bratislavy za jednu hodinu.

V ďalšej časti obžalovaný poukázal na výpoveď svedka L. K. syna jeho bývalej družky, ktorú považuje za nevierohodnú a účelovú. S týmto svedkom mal v minulosti konflikt, keď ním a jeho bratom bol fyzicky napadnutý. Nie je pravdivé jeho tvrdenie, že u neho boli uschované jeho veci. Dôvodil tiež, že od roku 2002 mu polícia protiprávne zadržáva jeho mobilný telefón a žiada, aby mu bol vrátený.

S poukazom na uvedené tvrdenia navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Zástupkyňa generálneho prokurátora Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa v celom rozsahu stotožnila so závermi krajského súdu, a preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania všetkých troch obžalovaných ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaných odvolaní obžalovaných podľa § 254 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že krajský súd rozhodol správne a v súlade so zákonom.

V rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu veci, krajský súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom krajský súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona o otázke viny a trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si preto v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, bez potreby tieto opakovať. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predmetné skutky v bodoch 1/ až 9/ sa stali tak, ako to správne zistil a ustálil na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd. Skutky nepochybne spáchal práve obžalovaný JUDr. M. M... v bodoch 3/, 5/, 8/ a 9/ sám, skutok v bode 7/ spolu s obžalovanými I. D. a J. H. a skutky v bodoch 1/, 2/, 4/, 6/ spolu s ďalšími už právoplatne odsúdenými osobami (F. M., S. K. a A. M., rod. P.).

Najvyšší súd neakceptoval odvolacie námietky obžalovaných JUDr. M. M., J. H. a I. D., pretože vykonané dôkazy poskytujú spoľahlivý podklad pre záver o ich vine.

Z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva záver, že obžalovaný JUDr. M. M... sa konaním popísaným v jednotlivých skutkových vetách v bodoch ad 1/ až 8/ dopustil v inkriminovanom čase podvodného konania súvisiacich s viacerými nehnuteľnosťami udávajúc nepravdivé tvrdenia o vlastníckych právach k nim a používajúc pri tom nepravé a sfalšované listiny.

Vykonaným dokazovaním bolo tiež nepochybne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný JUDr. M. M... spolu s obžalovanými I. D. a J. H. v roku 2002 v pobočkách rôznych B. založili bežné účty a po predložení sfalšovaného plnomocenstva arcibiskupa J. S. a hromadných prevodných príkazov požiadali o prevod vysokej finančnej sumy (55 000 000 Sk - 1 825 665,53 eur) a následne v pobočke peňažného ústavu v Nitre I. D. a J. H. vybrali sumu 300 000 Sk / (9 958,17 eur), (skutok v bode 7/).

Výsledky dokazovania jednoznačne preukázali tiež, že obžalovaný JUDr. M... použijúc falošný občiansky preukaz si dal vyhotoviť cestovný pas, na ktorý sa dňa 23. októbra 2002 pokúsil vycestovať do Českej republiky (skutok v bode 9/).

Najvyšší súd poukazuje nie len na výsluchy jednotlivých obžalovaných, ale predovšetkým na výpovede poškodených fyzických osôb a svedkov (najmä Ing. R. S., Š. N., E. N., V. B., L. J., Ing. J. D., C. a Z. V., Ľ. T., Ing. J. M. Ing. P. G., J. M., J. S., J. A.. a ďalší), zástupcov obchodných spoločností (B. spol. s r.o. D., R.-K. C. -F. B. – R., Z. spol.s r.o., A. Ú. v T., Ľ. B. a.s.), zamestnancov peňažných ústavov (Ing. P. P., Ing. Ľ. M., M. K., K. Z., E. J.) a celého radu ďalších osôb, ktoré boli vypočuté v procesnom postavení svedkov.

Dokazovanie bolo vykonané aj výsluchom znalca z odboru zdravotníctva odvetvia psychiatrie MUDr. M. H., ktorý vypracoval spolu so znalcom MUDr. T. znalecký posudok ohľadom duševného zdravia obžalovaného JUDr. M. so záverom, že konanie obžalovaného bolo v čase činov usporiadané a cieľavedomé, bez prítomnosti žiadnych zmien relevantných z hľadiska forenznej psychiatrie, teda bez zníženia intelektových a pamäťových funkcií. Obsah obsiahleho komplexu listinných dôkazov zadokumentovaných v trestnom spise plne korešponduje s obsahom všetkých zásadných tvrdení či už viacerých spoluobžalovaných alebo svedkov.

V súvislosti s odvolacími námietkami obžalovaných J. H. a I. D. treba osobitne zdôrazniť, že ich podvodný zámer nevyplýva len z listinných dôkazov, výpovedí pracovníkov peňažných ústavov, ktorí s nimi v inkriminovanom čase prišli do osobného kontaktu a z obrazových záznamov bezpečnostného kamerového systému ale ich úmysel je nepochybné zrejmý aj zo samotného spôsobu vykonania činu (použitie falošných dokladov, maskovanie sa cirkevným odevom, či časové súvislosti pri zakladaní účtov a výbere peňazí).

Zo všetkých týchto dôkazov možno aj podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť jediný a spoľahlivý záver, že predmetný skutok napadnutého rozsudku sa stal tak, ako to správne ustálil krajský súd v bode 7/ výrokovej časti napadnutého rozsudku. Preto najvyšší súd, s prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti, nepovažoval odvolacie námietky všetkých troch obžalovaných vo vzťahu ku skutkovým a právnym záverom o ich vine, za opodstatnené a dôvodné. Krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a náležite vysporiadal s obhajobou obžalovaných, pričom treba z hľadiska odvolacieho súdu uviesť, že obhajoba obžalovaných J. H. a I. D. prednášaná v rámci celého trestného konania, spočívajúca v tvrdení, že sa predmetného trestného činu nedopustili, tvorila aj podstatu ich odvolacích námietok.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaných, keď ich uznal za vinných tak, ako je to uvedené v úvodnej časti tohto uznesenia a aj v tomto smere poukazuje v plnom rozsahu na dôvody napadnutého rozsudku.

Krajský súd sa náležite vysporiadal aj s otázkou trestov uložených obžalovaným. Odvolací súd považuje diferencovane uložené tresty odňatia slobody za správne a zákonné a rovnako aj ich zaradenie pre výkon trestov (podľa § 39a ods. 3 Tr. zák.) obžalovaného JUDr. M. M. do II. nápravno-výchovnej skupiny a obžalovaných J. H. a I. D. do I. nápravno-výchovnej skupiny, teda do miernejšej než do akej mali byť podľa zákona zaradení. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o výmerách trestov postupoval v súlade so zákonom, keď prihliadol na všetky okolnosti, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska výmery trestu a splnenia jeho účelu, prvostupňový súd uložené tresty správne diferencoval vzhľadom na mieru ich účasti na spáchanej trestnej činnosti a neopomenul prihliadnúť aj na možnosti prevýchovy a nápravy obžalovaných, vzhľadom na doterajší spôsob ich života.

Napokon správne a v súlade so zákonom prvostupňový súd rozhodol v rámci adhézneho konania, keď poškodených odkázal s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných. V tomto smere sa javí potrebným vykonať ešte ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania a podstatne by ho pretiahlo.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania obžalovaných JUDr. M. M., J. H. a I. D., ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 7. marca 2012

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová